

Uyusturucu ve Bagımlılığın Kişiyeye ve Topluma Zararları

Alemlerin Rabbi olan Allah'a hamdolsun; Kuran-i Kerim'de ***"Kendinizi kendi elinizle tehlikeye atmayın, işlerinizi iyi yapın. Şüphesiz Allah iyi iş yapanları sever"*** buyurmuştur. Şehadet ederiz ki bir tek Allah'tan başka ilah yoktur, O'nun ortağı yoktur. Yine şehadet ederiz ki Muhammed Allah'ın kulu ve elçisidir. Salât ve selam Peygamberimiz Muhammed (s.a.v) üzerine, ailesi ve ashâb'ının üzerine ve Kıyâmet'e kadar ihsân ile tâbi' olanların üzerine olsun.

Allah Teâlâ, insanı diğer tüm canlılardan farklı yaratarak yükümlülük sorumlusu ve düşünme ile teemmülün temeli olan akıl nimetini vermiştir. Allah, bu nimeti ihmal etmiş ve hakkını yerine getirmemiş olanları yermiştir. Yüce Allah farklı ayetlerde şöyle buyurmuştur: ***"Akıllanmaz mısınız", "düşünmez misiniz", "onları ancak bilenler anlayabilir", "size, akledesiniz diye açık açık deliller anlattık" ve "bunlarda akıl sahipleri için ibretler vardır"***. El-Hasan el-Basri, şöyle demiştir: Zihin satın alınır olsaydı, insanlar fiyatını artırırlardı, insan bozacağı şeyi satın alması ne tuhaftır.

Akıl, düşünce ve algının İslam'da yüksek makamları olduğu için akıl çeşitli yollarla korunup ona zarar veren ya da onun kaybına yol açan ve sarhoşluk veren her türlü madde yasaklanmıştır. Allah Teâlâ: ***"Ey iman edenler! Şarap, kumar, dikili taşlar (putlar), fal ve şans okları birer şeytan işi pisliktir; bunlardan uzak durun ki kurtuluşa eresiniz"*** buyurmuştur. Peygamber (s.a.v) sahabelere şöyle demişti: ***"Allah'a hiçbir şeyi ortak koşmamak, Allah'ın haram kıldığı cana haksız yere kıymamak, zina etmemek, hırsızlık yapmamak, sarhoşluk veren bir şey içmemek üzere bana biat ediniz"***. Hadisteki "sarhoşluk veren bir şey içmemek" ifadesi şarabın adı ne olursa olsun ister içme ister koklama ister de iğne yoluyla sarhoşluk veren her şeyin haram olduğunu gösterir.

Peygamber (s.a.v); zaman, yer, durum ve kişiler değişirse değişmeyen sabit bir kural koydu. Bu kural şarap ya da sarhoşluk veren her türlü şey için geçerlidir. Efendimiz şöyle demiştir: ***"Her sarhoşluk veren şey şaraptır. Ve her sarhoşluk veren şey haramdır. Bir kimse şarabı dünyada içer de ona devam"***

ederek tövbe etmeden ölürse; âhirette onu içmez”.

O halde uyuşturucu ve benzeri sarhoşluk ve bağımlılık yapan yeni ortaya çıkmış maddeler dinî metinlerde açıkça isimleri belirtilmemiş olsa da haramdır. Efendimiz diyor ki *“Çoğu sarhoş eden içeceklerin azı da haramdır”* ve başka bir hadiste şöyle demiştir: *“Ümmetinden birtakım insanlar şarabı mutlaka içecekler, ona isminden başka bir isim takacaklar”.*

Şarap içmek, onu satmak veya üretmek gibi şaraba yaklaşmanın nefretini uyandırmak için peygamber efendimiz şöyle buyurur: *“Şaraba, onu içene, sunana, satana (ve alana), onu (üzümden) sıkıp çıkarana, onun sıkılıp çıkarılması için emir verene, taşıyıcısına, kendisine getirilen kimseye Allah lanet etsin”* ve başka bir hadiste *“Kim Allah'a ve ahiret gününe iman ediyorsa, üzerinde şarap içilen bir sofraya oturmasın!”* buyurmuştur.

İslam'da; uyuşturucuların bağımlılık yaptığı, mal kaybına yol açtığı, sağlığa ve topluma zararlı olduğundan dolayı yasaklanmıştır. Ayrıca şarap akli kaybeder, itibar ve mertliği giderir ve hayayı uçurur. İşte Ebu Bekir, Cahiliye devrinde şarabı hiç içmeyip kendine haram kılmıştır. Bunun nedeni, sarhoş bir adama uğrarken onun kendi eliyle dışkıyı tutup ağzına yaklaştırdığını ve kokusunu alınca uzaklaştırdığını görmüştür. Üzerine Ebu Bekir: *“bu adam ne yaptığını bilmiyor”* demiştir. Dolayısıyla şarabı kendine haram kılmıştır.

Aktarıldığı üzere, Resûlullah'ın (s.a.v) ashabının hazır bulunduğu bir mecliste Ebu Bekir'e, Cahiliye vaktinde hiç şarap içtiniz mi? diye sordular. O da *“Allah esirgesin”* diye yanıtladı. Sonra *“neden?”* diye sordular. *“İtibarımı korumak ve edebimi sakınmak için; kim ki şarap içer, itibarından ve edebinden olur”* diye yanıtladı. Bu durum, Resûlullah'ın (s.a.v) kulağına gitti ve *“Ebu Bekir doğru söz söylemiş: Ebu Bekir doğru söz söylemiş”* diye iki kez tekrarladı.

Hiç şüphe yok ki gerçek şunu vurguluyor; uyuşturucu bağımlılığı ailenin çöküşü ve üyelerinin sapmasına, kullanan kişinin değerleri ve duygularının kaybolmasına yol açar. Dolayısıyla toplumda taciz, boşanma oranları artışı, aile parçalanması gibi birçok olumsuz olay yayılır. Neticede hırsızlık, cinayet ve tecavüz gibi suçlar orta çıkar. Zira müptelanın işlediği cinayetlerin sonuçlarını umursamıyor, onun tek derdi bir şekilde ve bir yolla uyuşturucu maddeleri almaktır.

Uyuşturucular ne kadar savaş başlattı? Ne kadar zengini fakir haline getirdi? Ne kadar sağlıklı insanı hasta etti? Ne kadar karı koca birbirinden ayırdı? O zararların başı ve tüm kötülüklerin anahtarıdır. Ebu'd-Derdâ (r.a) anlatıyor: Resûlullah bana şu vasiyette bulundu: “...*Şarap içme! Çünkü o her kötülüğün anahtarıdır*”. Hz. Osman’dan (r.a) rivayet edildiğine göre, Resûlullah (s.a.v) şöyle demiştir: “*İçkiden uzak durun! Çünkü içki, kötülüklerin anasıdır*”.

Uyuşturucu ve bağımlılık; eğitimsel, ahlaki, sosyal ve ekonomik gerilemenin en güçlü sebeplerindedir. Ayrıca kaygı, depresyon, sinir ve psikolojik stresi, hafıza bozukluğu, unutkanlık, içe dönüklük, yalnızlık ve hayal kırıklığı ve şizofreni gibi birçok hastalığın da nedenidir. Bu yüzden; bu ölümcül tehlikeyle yüzleşmemiz ve karşı durmamız gerekir. Bilelim ki, gençleri uyuşturucular ve bağımlılık yoluyla hedeflemek ülkeyi de hedeflemek, güçlü unsurlarını zayıflatmak ve asil değerlerin ve iyi ahlakın yıkılması demektir.

Uyuşturucuların tehlikesine işaret ederken, alkol alan ve uyuşturucu kullanan kişi deli gibi olduğu bir sahnede kendi sinir hücrelerini dindirecek bir şey almak uğruna hırsızlık yapabilir, öldürebilir hatta dinini satabilir. Kısacası hem kendi canını hem de başkalarının can ve mallarını tehlikeye atmaktadır. Dolayısıyla müptelayı kendi şerrinden ve ailesini ve bütün toplumu onun şerrinden de korumak lazım olur.

Çocuklarımızın bağımlılık ve uyuşturucuların tuzağına düşmemeleri için aile, okul, üniversite, dini kurumlar ve medya araçları bilinçlendirme ve yönlendirme sorumluluğunu yerine getirmeliler. Çocuklarımızın zihinsel ve fiziksel sağlığı, paraları ve sahip oldukları her şeyi bu tehlikeden korumak için birlikte çalışmalıyız. Ayrıca güzel ahlaka, gelişme ve ilerleme kabiliyetine sahip ve vatani kuşatan tehlikelerden haberdar olan bir nesil yetiştirmek için elimizden geleni yapmalıyız.

Bu sözlerden sonra kendim ve sizin için Yüce Allah’tan bağışlanmayı dilerim.

* * *

Alemlerin Rabbi olan Allah'a hamdolsun. İnsanların efendisi son peygamber Hz. Muhammed’e (s.a.v) ehli ve ashabının hepsine salât ve selam olsun.

İslam Kardeşleri:

Bu yıl, Su Tüketimi Tasarrufu Haftası'nın başlatılması vesilesiyle, kendimize Allah'ın bize bağışladığı en yüce nimetlerden olan su nimetini hatırlatırız: Su hayat temelidir, büyüme ve refahın en önemli kaynağıdır. Yüce Allah, buyurmuş ki: **“Bütün canlıları sudan meydana getirdik”** ve başka bir ayette **“Yeryüzünü görürsün ki kupkurudur; fakat biz ona su indirdiğimiz zaman harekete geçer, kabarır, her güzel bitkiden çift çift yetiştirir”**.

İslam, su nimetine büyük özen gösterdi, onu iyi bir şekilde kullanmamızı emretti ve tüketimini tasarruf etmemize teşvik etti. Ayrıca israfla kullanılması başkalarının haklarına saldırı ve haksızlık olduğu belirtildi. Rivayete göre, bir adam Resûlullah'a (s.a.v) gelip "Yâ Resûlullah abdest nasıl alınır?" diye sordu. Resûlullah'a da bir kap su isteyerek, ellerini üç kere, yüzünü üç kere, kollarını üç kere yıkadı. Başına mesh etti. Şehâdet parmaklarını kulaklarına sokarak uçlarıyla içini, baş parmaklarıyla dışlarını mesh etti. Daha sonra ayaklarını üçer kere yıkadı ve akabinde de efendimiz: **“İşte abdest böyle alınır. Kim, buna bir şey ekler veya eksiltirse kendisine kötülük etmiş ve zulmetmiş olur”** buyurdu.

(Bir gün) Sa'd b. Vakkas abdest alırken Resûlullah (Sallallâhü Aleyhi ve Sellem), onun yanından geçti ve: **“Bu israf nedir?”** buyurdu. Sa'd de: **“Abdestte israf var mı?”** diye sorunca, Resûlullah: **“Akan bir nehir üzerinde bile olsan evet”** (abdestte israf vardır.) buyurdu.

İslam, suyu halkın ve insanın hazinesi olarak görüyor, su herkesin hakkıdır ve kimse sudan mahrum olmamalı. Bundan dolayı peygamber efendimiz şöyle buyurdu: **“İnsanlar şu üç şeyde ortaktırlar: Su, ot ve ateş”**.

Suya önem vermekle ilgili, Hz. Peygamberimiz şöyle demiştir: **“Kim bir su kuyusu kazar, ondan insandan cinden yırtıcı hayvandan ve kuştan bir canlı içerse Allah kıyamet günü ona ecir verir”**. Yine de başka bir hadiste şöyle buyurmuştur: **“Yedi şey vardır ki, ecri, kul öldükten sonra da kabrinde olduğu halde, kendi hesabına yazılmakta devam eder: Bir ilim öğretmek, bir ark açmak, bir kuyu kazmak, hurma ağacı yetiştirmek, mescid yaptırmak, mushaf miras bırakmak, ölümünden sonra kendisine istiğfar edecek salih evlad bırakmaktır”**.

Son olarak, suyun kirletilmesi, onun israf edilmesi veya korunmaması Allah'ın yasakladığı bozgunculuk biçimlerindedir. Allah Teâlâ: **“Düzelttikten sonra yeryüzünde bozgunculuk etmeyin”** buyurmuştur. Bir damla su hayat

demektir çok değerlidir. Onu kaybetmek, korunması gereken değerli kaynakları kaybetmek demektir. Bunun için hepimiz bu nimeti koruyarak şükretmeliyiz. Halbuki nimeti şükretmek onun devamı ve artması için bir sebeptir. Allah Teâlâ: ***“Şükrederseniz and olsun ki, size karşılığını artıracağım”*** buyurmuştur.

Allah'ım Mısır'ı, halkını, gençliğini, ordusunu, polisini, varlıklarını ve tüm İslam alemini korusun! Ve bizi tüm kötülüklerden muhafaza et!

* * *